

(๒๔)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภัตtriy ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๐/๒๕๖๔

เรื่องพิจารณาที่ ๓. ๑๕/๒๕๖๔

วันที่ ๓๐ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { นายทวีป แคนดี ผู้ร้อง^{ผู้ร้อง}
-
ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายทวีป แคนดี (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายทวีป แคนดี (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องต้องคำพิพากษาว่ากระทำการทำความผิดต่อชีวิต ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๙๙ มาตรา ๘๓ มาตรา ๒๔๙ (๔) และมาตรา ๙๑ และความผิดตามพระราชบัญญัติ อาชุรปีน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาชุรปีน พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗ และมาตรา ๗๒ วรรคสาม ศาลฎีกារพิพากษาประหารชีวิต ผู้ร้องเคยได้รับการพระราชทานอภัยโทษ มาแล้ว ๓ ครั้ง รวมเหลือกำหนดโทษจำคุก ๒๒ ปี ๒ เดือน ๒๐ วัน ต่อมาเมื่อพระราชทานอภัยก็ได้รับการพระราชทานอภัยโทษในโอกาสวันคล้ายวันพระบรมราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ ความในมาตรา ๓ บัญญัติว่า “ให้ยกเลิก (๑) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการพระราชทานอภัยโทษ ในโอกาสวันคล้ายวันพระบรมราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดช มหาราช บรมนาถบพิตร วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓” โดยไม่ได้ยกเลิกความใน

อนุมาตราอื่นของมาตรา ๓ ทำให้นักโทเด็ดขาดที่ตอกยูในเงื่อนไขตามอนุมาตราอื่นของมาตรา ๓ รวมทั้งผู้ร้องซึ่งมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทประหารชีวิตที่เคยได้รับพระราชทานอภัยโทແລ້ວຍังคงไม่อญใจข่ายได้รับพระราชทานอภัยโท ขัดต่อหลักความเสมอภาค เนื่องจากทำให้ผู้ร้องซึ่งต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทประหารชีวิตในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๙ ไม่อญใจข่ายได้รับพระราชทานอภัยโทตามพระราชกฤษฎีการาชทานอภัยโทในโอกาสวันคล้ายวันพระบรมราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชนาถบพิตร วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓ และไม่สอดคล้องกับนโยบายของกรมราชทัณฑ์ในการผ่อนปรนการปฏิบัติต่อนักโทเด็ดขาดที่ได้รับโทประหารชีวิต

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่องเนื่องจากพระราชกฤษฎีการาชทานอภัยโทในโอกาสวันคล้ายวันพระบรมราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชนาถบพิตร วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ มิได้มีสถานะเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงไม่อาจพิจารณาเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยได้

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. พระราชกฤษฎีการาชทานอภัยโทในโอกาสวันคล้ายวันพระบรมราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชนาถบพิตร วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ มาตรา ๓ ขัดต่อหลักความเสมอภาค

๒. ให้ผู้ร้องซึ่งต้องโทในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๙ ได้รับการลดโทตามพระราชกฤษฎีการาชทานอภัยโทในโอกาสวันคล้ายวันพระบรมราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชนาถบพิตร วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกล่าวหาโดยสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๗๗ ผู้ใดถูกกล่าวหาโดยสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้นเห็นว่าการละเมิดนั้นเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาในคำร้องต่อศาลพร้อมด้วยความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าตนถูกกล่าวหาโดยสิทธิหรือเสรีภาพจากการใช้บังคับพระราชบัญญัติพระราชทานอภัยโทษในโอกาสวันคล้ายวันพระบรมราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช Maharaj บรมนาถบพิตร วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ มาตรา ๓ เนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ขัดต่อหลักความเสมอภาคและไม่สอดคล้องกับนโยบายของกรมราชทัณฑ์ในการผ่อนปรนการปฏิบัติต่อนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับโทษประหารชีวิต ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ ที่ให้มีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้จะต้องเป็นบุคคลที่ถูกกล่าวหาโดยสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้อันเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่องยังทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่พระราชบัญญัติพระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องโทษเป็นการทั่วไปดังกล่าวตราขึ้นโดยการรายคำแนะนำของคณะกรรมการรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ กรณีตามคำร้องนี้เป็นการโต้แย้งเนื้อหาของพระราชบัญญัติว่าด้วยหลักความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเนื้อหาของพระราชบัญญัตินี้จะพระราชทานอภัยโทษให้แก่ผู้ต้องโทษประเภทใดอย่างไรเป็นพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๙ และพระราชบัญญัติดังกล่าวมิได้มีสถานะเป็น “บทบัญญัติแห่งกฎหมาย” ตามความหมายของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘

- ๔ -

วรรคหนึ่ง ไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ดังนี้ ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาвинิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาvinijฉัยแล้ว คำขออื่นยื่นเป็นอันตกไป

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๒๐/๒๕๖๔)

(นายทวีเกียรติ มีนังกนิษฐ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนarinทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปงษ์ญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชาญ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ